

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 9439 af 29/05/2018 (Gældende)

Kapitalforsikring - overgangsregel - arv - allonge til forsikringen

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 17-1915613

Kapitalforsikring - overgangsregel - arv - allonge til forsikringen

En række kapitallivsforsikringspolicer var blevet tegnet den 17. februar 1992 af en mor og en far, der havde indsat deres to sønner som de forsikrede liv i forsikringerne. Skatterådet kunne bekræfte, at der kan tegnes en allonge til policerne, hvorefter ejendomsretten til kapitallivsforsikringspolicerne vil overgå til arvingerne efter den førstafdøde af sønnerne, uden at kapitallivsforsikringspolicerne mister den nuværende skattemæssige behandling i henhold til den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50. Skatterådet kunne endvidere bekræfte, at ejendomsrettens overgang til sønnerne ved arv heller ikke vil medføre, at kapitallivsforsikringspolicerne mister den nuværende skattemæssige behandling i henhold til den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50. Endelig kunne Skatterådet bekræfte, at morens tilbagekøb i levende live af kapitallivsforsikringerne hverken vil udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven.

Skatterådsmøde 29. maj 2018 - SKM2018. 264. SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at der til de i alt 20 kapitallivsforsikringspolicer, som [Moderen] og [Faderen] tegnede hos Clerical Medical International (herefter forsikringsselskabet) den 17. februar 1992, kan tegnes en allonge, hvorefter ejendomsretten til kapitallivsforsikringspolicerne ikke overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] ved førstafdødes dødsfald, men derimod overgår til førstafdødes arvinger, uden at kapitallivsforsikringspolicerne mister den nuværende skattemæssige behandling i henhold til den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50 i Danmark?
2. Kan det bekræftes, at det ikke vil udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis [Moderen] får udbetalt tilbagekøbsværdien af kapitallivsforsikringspolicerne i forsikringsselskabet?
3. Kan det bekræftes, at kapitallivsforsikringspolicerne fortsat vil være omfattet af den tidligere bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 50, når ejendomsretten til policen overgår til [Søn A] og [Søn B] ved [Moderens] dødsfald?
4. Under forudsætning af en benægtende besvarelse af spørgsmål 1 kan det da bekræftes, at det ikke udløser boafgift efter boafgiftsloven, når førstafdødes ejendomsret til kapitallivsforsikringspolicerne overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] ved den førstafdøde af [Søn A] og [Søn B]s dødsfald?
5. Under forudsætning af en benægtende besvarelse af spørgsmål 1 kan det da bekræftes, at det ikke udløser indkomstskat eller skat efter pensionsbeskatningsloven, når ejendomsretten til kapitalforsikringspolicerne ved den førstafdøde af [Søn A] og [Søn Bs] dødsfald overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B]?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Ja
4. Bortfalder
5. Bortfalder

Beskrivelse af de faktiske forhold

Af afsnittet om sagens faktiske oplysninger mv. i anmodningen om bindende svar fremgår følgende:

”[Moderen] og [Faderen] tegnede den 17. februar 1992 i alt 20 enslydende kapitallivsforsikringspolicer i forsikringsselskabet Clerical Medical International.

På hver kapitallivsforsikring blev der investeret et beløb på 13.440,86£. I alt blev der investeret 268.817,20£.

Siden tegningen af de 20 kapitallivsforsikringspolicer, er der ikke indbetalt yderligere på ordningen.

[Moderen] og [Faderen] havde på tidspunktet for tegningen af kapitallivsforsikringspolicerne bopæl i Frankrig og var hjemmehørende dér. [Moderen] og [Faderen] var således ikke fuldt skattepligtige til Danmark på tidspunktet for tegningen af kapitallivsforsikringspolicerne.

[Moderen] og [Faderen] flyttede i 1999 tilbage til Danmark, hvor deres fulde skattepligt til Danmark genindtrådte.

[Faderen] afgik ved døden den 2. juli. 2017. [Moderen] sidder i uskiftet bo efter [Faderen].

Da kapitallivsforsikringerne blev tegnet, blev [Moderen] og [Faderen] indsat som ”policyholders”, hvilket kan oversættes som forsikringstager. Det har således stedse været [Moderen] og [Faderen], der har været de juridiske ejere af kapitallivsforsikringspolicerne.

[Søn A] og [Søn B], der er [Moderen] og [Faderens] sønner, blev indsat som ”lives assured”, hvilket kan oversættes som de liv, der er forsikrede.

Efter [Faderens] død er [Moderen] indtrådt i hans rettigheder efter kapitallivsforsikringspolicerne og er således i dag den eneste ”policyholder” og juridisk ejer.

Forsikringsbegivenheden er i samtlige kapitallivsforsikringspolicer angivet til at være ”the last to die of [Søn A] and [Søn B]”. Det vil sige, at forsikringssummen udbetales på det tidspunkt hvor den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] dør.

Samtlige policer har 17. februar 1992 som ”Commencement Date”.

Kapitallivsforsikringspolicerne har identifikationsnr. PP1848/01 – PP1848/20.

(...)

Ligningsrådet har ved en ikke offentliggjort bindende forhåndsbesked af 22. juli 1991 taget stilling til en kapitallivsforsikringsordning, der svarer til den, som [Moderen] og [Faderen] tegnede den 17. februar 1992.

Ligningsrådet svarede bekræftende på følgende spørgsmål:

1. Kan det bekræftes, at en livsforsikring som omtalt i det følgende vil være omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 1, nr. 1?
2. Kan det bekræftes, at hvis en person, der ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, tegner en sådan forsikring og senere bliver fuldt skattepligtig til Danmark, vil værdien af forsikringen ikke skulle medregnes i personens skattepligtige formue?
3. Kan det bekræftes, at hvis personen efter at fuld skattepligt til Danmark er genindtrådt, hæver beløb fra forsikringen enten ved hel eller delvis ophævelse af policen, vil disse beløb ikke skulle medregnes i personens skattepligtige indkomst?

(...)

Når [Moderen] afgår ved døden, indtræder [Søn A] og [Søn B] i hendes rettigheder og forpligtelser efter kapitallivsforsikringspolicerne. I levende live har [Moderen] som ”policyholder” og juridisk ejer af kapitallivsforsikringspolicerne fuld råderet over disse og kan således tilbagesælge policerne til forsikringsselskabet mod at få tilbagekøbsværdien udbetalt.

Når [Moderen] dør, vil ejerskabet til policerne blive overført til [Søn A] og [Søn B] i et lige sameje. Når den første af [Søn A] og [Søn B] dør, vil ejerskabet til samtlige 20 kapitallivsforsikringspolicer imidlertid overgå fuldstændigt til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B].

Efter [Moderens] død, hvor ejendomsretten til kapitallivsforsikringspolicerne overgår til [Søn A] og [Søn B] i lige sameje, kan der på tilsvarende vis som i [Moderens] ejertid ske tilbagesalg af kapitallivsforsikringspolicerne helt eller delvist til forsikringsselskabet på et hvilket som helst tidspunkt, hvorved tilbagekøbsværdien udbetales til lige deling mellem [Søn A] og [Søn B].

Da [Moderen] og [Faderen] tegnede kapitallivsforsikringerne, var det ikke hensigten, at længstlevende af [Søn A] og [Søn B] skulle tillægges ejendomsretten til samtlige 20 kapitallivsforsikringspolicer, således at arvingerne til førstafdøde af [Søn A] og [Søn B] ikke skulle have andel i disse.

Hvis det eksempelvis antages, at dødsfaldene sker i følgende rækkefølge: [Moderen], [Søn A] og [Søn B], så vil [Søn A] og [Søn B] ved [Moderens] død overtage ejendomsretten til de 20 kapitallivsforsikringspolicer i et lige sameje, hvor de hver ejer 50 pct. Det antages herefter, at de hverken helt eller delvist får udbetalt tilbagekøbsværdien. Ved [Søn As] død overgår ejendomsretten til de 50 pct. af policen, som han ejer, til [Søn B].

Forsikringsselskabet RL360° købte i 2015 Clerical Medical International.

RL360° har bekræftet, at det er muligt at tegne en allonge til de af [Moderen] og [Faderen] tegnede kapitallivsforsikringspolicer, således at ejendomsretten til policerne ikke overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] ved førstaf dødes dødsfald. Denne ændring kan imidlertid først effektueres, når [Moderen] er afgået ved døden. Tegningen af allongen betyder, at førstaf dødes arvinger indtræder i samejet om policen på de samme vilkår som førstaf døde. ”

På anmodning fra SKAT har spørgernes repræsentant indhentet en udtalelse fra RL360° til bekræftelse af, at aftalen om kapitalforsikringerne blev indgået den 17. februar 1992.

Af den pågældende udtalelse fremgår blandt andet følgende:

”RL360 hereby confirms the application form was accepted by CMI on 17 February 1992. The risk commencement date of the bond is February 17 1992. This means CMI accepted the application and the monies and issued the contract on this date. Thus, the official policy commencement date is February 17 1992.

The policy certificates were checked by a CMI quality checker and approved by a J. Watterson on 29 June 1992. This procedure was an internal procedure within CMI and does not mean that CMI accepted the application on this date. As mentioned above the application form was accepted by CMI on 17 February 1992.

The premium of 3 million DKK was transferred to CMI by telegraphic transfer into CMI’s bank account. The value date we are showing is February 17 1992. ”

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgerens repræsentant har anført følgende begrundelse for det ønskede svar:

”Det er min vurdering, at de stillede spørgsmål skal besvares med ja.

Kapitallivsforsikringspolicer oprettet efter den dagældende § 50 i pensionsbeskatningsloven kunne oprettes indtil den 18. februar 1992. Hvis en kapitallivsforsikringspolice blev oprettet af en person bosat i udlandet, skulle indkomsten fra en sådan kapitalforsikringspolice ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved en senere tilbagevenden til Danmark. Derudover skulle værdien af forsikringerne ikke indgå ved beregning af formueskat, ligesom det løbende afkast heller ikke blev beskattet efter den dagældende realrenteafgiftslov.

Pensionsbeskatningslovens § 50 blev ændret med virkning fra den 18. februar 1992, men ifølge overgangsbestemmelsen i § 6 i lov nr. 569 af den 24. juni 1992 er en kapitallivsforsikring, der er oprettet før den 18. februar 1992, stadig omfattet af de dagældende regler om skattefrihed, medmindre forsikringsvilkårene ændres efter denne dato.

Det følger således af § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af 24. juni 1992, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikringer og pensionsordninger, der *oprettes eller erhverves* den 18. februar 1992 eller senere.

Det følger af Den Juridiske Vejledning afsnit C. A. 10.4.2.3.6, at det er nødvendigt at tage stilling til, hvilke ændringer i en eksisterende forsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, der er oprettet før den 18. februar 1992, som kan medføre, at forsikringen herefter anses for en ny ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det følger af den Juridiske Vejledning afsnit C. A. 10.4.2.3.6, at en formålsfortolkning af § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af 24. juni 1992 medfører, at i de tilfælde, hvor en ændring af en forsikringsaftale bringer mere uden for indkomstbeskatning, er forsikringen omfattet af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 53 A. Modsat må der efter min vurdering kunne slutes, at hvor en ændring af en forsikringsaftale ikke bringer mere uden for indkomstbeskatning, er forsikringen fortsat omfattet af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 50. Det følger videre, at indsættelse af begunstigede eller tilbagekaldelse af en sådan indsættelse ikke fører til, at der bliver tale om en nyoprettet forsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Skatterådet kom i SKM2014. 127. SR til det resultat, at nogle kapitalforsikringer fortsat var omfattet af dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, hvis ejeren indsatte eller tilbagekaldte begunstigede i forsikringernes løbetid.

Skatterådet er nået til et tilsvarende resultat i et bindende svar offentliggjort som SKM2013. 480. Ligeledes kan der henvises til Ligningsrådets bindende forhåndsbesked, der er offentliggjort som SKM2005. 380.

Det er min vurdering, at den allonge, der ønskes tegnet til de 20 policer efter [Moderens] dødsfald, alene angår, hvem der skal være begunstigede i forsikringen. Der foretages således ikke ændringer i forsikringernes øvrige indhold, betingelser og vilkår. En sådan form for ændring, hvor den fulde ejendomsret til de 20 kapitalforsikringspolicer ikke overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] ved førstafdøde af [Søn A] og [Søn Bs] dødsfald, kan således ikke anses som en nyerhvervelse af forsikringerne på ændringstidspunktet. En ændring af policerne som angivet kan derfor efter min opfattelse ikke anses som en nytægning, men må derimod anses at være en ændring, der ikke medfører skattemæssige konsekvenser, således at samtlige 20 policer stadig skal anses som oprettet før den 18. februar 1992, hvilket medfører, at de fortsat er omfattet af pensionsbeskatningslovens dagældende § 50.

(...). ”

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at der kan tegnes en allonge til [Moderens] kapitallivsforsikringer, hvorefter ejendomsretten til kapitallivsforsikringspolicerne ikke overgår til den længstlevende af [Søn A] og [Søn B] ved førstafdødes dødsfald, men derimod overgår til førstafdødes arvinger, uden at kapitallivsforsikringspolicerne mister den nuværende skattemæssige behandling i henhold til den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50.

Begrundelse

Ved lov om ændring af forskellige skattelove (Formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.) nr. 569 af 24. juni 1992 blev den dagældende § 50 i pensionsbeskatningsloven ændret således, at livsforsikring, der ikke var omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, fremover skulle beskattes efter den nye bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 53 A.

I henhold til § 6, stk. 1, 1. pkt., i den nævnte ændringslov har lovændringen virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato. Dette fremgår af ændringslovens § 6, stk. 1, 2. pkt.

Af forarbejderne til § 6 fremgår nærmere, at pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke har virkning for forsikring, der er erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, hvis den skattepligtiges rettigheder til forsikringen er overgået til den skattepligtige som følge af den tidligere ejers død efter denne dato.

Det lægges til grund for besvarelsen, at aftalen om kapitallivsforsikringerne blev indgået den 17. februar 1992.

Da aftalen om kapitalforsikringerne således er indgået inden den 18. februar 1992, finder den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50 som udgangspunkt anvendelse ved beskatningen af kapitallivsforsikringerne, jf. ændringslovens § 6, stk. 1.

Det lægges endvidere til grund, at forsikringernes ”policy holder” er forsikringernes juridiske ejer og dermed den, der har ret til udbetalingen ved forsikringsbegivenhedens indtræden.

Oprettelsen af en allonge til de pågældende kapitallivsforsikringspolicer efter [Moderens] død, hvorved det bestemmes, at livsarvingerne efter den førstafdøde af enten [Søn A] eller [Søn B] indtræder som ”policy holder” i den andel af kapitallivsforsikringspolicerne, som førstafdøde arvede efter [Moderen], har efter SKAT’s opfattelse alene testamentarisk karakter.

En sådan ændring af ordningen, der alene angår, hvem der skal arve kapitallivsforsikringerne som følge af den senest afdøde ejers død, kan ikke anses for en ændring af ordningen, der kan sidestilles med oprettelsen af en ny ordning efter 18. februar 1992, jf. ændringslovens § 6, stk. 1, samt den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.2.3.6, SKM2014. 127. SR og SKM2017. 558. SR.

Oprettelsen af den ovenfor beskrevne allonge til kapitallivsforsikringerne medfører således ikke, at beskatningen efter den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50 fortabes.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”Ja”.

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at det ikke vil udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis [Moderen] får udbetalt tilbagekøbsværdien af kapitallivsforsikringspolicerne i forsikringsselskabet.

Begrundelse

Som nævnt finder pensionsbeskatningslovens § 50 fortsat anvendelse på forsikringer, der er oprettet før den 18. februar 1992, jf. ændringslovens § 6, stk. 1, 1. pkt.

Efter den tidligere pensionsbeskatningslovs § 50, stk. 5, skal andre udbetalinger end de i stk. 4 nævnte løbende ydelser, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningens udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

Herefter vil udbetalingen af tilbagekøbsværdien ved [Moderens] ophævelse af ordningen ikke skulle medregnes til hendes skattepligtige indkomst, jf. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 5.

Udbetalingen af tilbagekøbsværdien ved [Moderens] ophævelse af ordningen vil heller ikke være afgiftspligtig efter boafgiftsloven eller skattepligtig efter pensionsbeskatningsloven i øvrigt.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med ”Ja”.

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at kapitallivsforsikringspolicerne fortsat vil være omfattet af den tidligere bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 50, når ejendomsretten til policen overgår til [Søn A] og [Søn B] ved [Moderens] dødsfald.

Begrundelse

Som nævnt finder pensionsbeskatningslovens § 50 fortsat anvendelse på forsikringer, der er oprettet før den 18. februar 1992, men som er faldet i arv den 18. februar 1992 eller senere, jf. ændringslovens § 6, stk. 1, 2. pkt.

Da [Søn A] og [Søn B] efter det oplyste vil overtage det juridiske ejerskab til kapitallivsforsikringerne som livsarvinger efter [Moderen], sker ejendomsrettens overgang ved arv.

Herefter vil kapitallivsforsikringerne fortsat være omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. ændringslovens § 6, stk. 1.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med ”Ja”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådets tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1, 2 og 3

Lovgrundlag

Lov om ændring af forskellige skattelove (Formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.) nr. 569 af 24. juni 1992, som ændret ved § 2, stk. 1, nr. 1, i lov nr. 412 af 29. maj 2009.

Ændringslovens § 6:

“§ 6. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato.

Stk. 2. Ophævelsen af pensionsbeskatningslovens § 1, stk. 2, som nævnt i denne lovs § 1, nr. 2, har virkning fra og med den 18. februar 1992, uanset hvornår ordningen er oprettet.

Stk. 3. Præmieafgift efter pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 3, i den indtil ikrafttrædelsen af denne lov gældende affattelse af bestemmelsen skal betales, i det omfang de i bestemmelsen nævnte præmier eller bidrag overstiger et grundbeløb på 9.700 kr. (2010-niveau). ”

Pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 677 af 4. oktober 1990 om beskatning af pensionsordninger m.v. (med senere ændringer).

Pensionsbeskatningslovens § 50:

“§ 50. Reglerne i stk. 2-8 gælder for:

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
2. livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit 1,
3. pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1, men som opfylder betingelserne i § 3,
4. livsforsikring og pensionskasseordning, der omfattes af §§ 2 eller 5-7, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
5. anden livsforsikring, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
6. rateopsparing eller opsparing i pensionøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og
7. syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede.

Stk. 2. Præmier eller bidrag til forsikringer m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Overstiger de i indkomståret forfaldne præmier eller bidrag til livsforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 1-2, for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller et selskab eller en forening m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1 eller efter lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v., i alt 5.300 kr., betales en afgift på 40 pct. af det overskydende beløb. Afgiften tilfalder statskassen. Beløbet på 5.300 kr. reguleres efter reguleringstallet i § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven). Præmier eller bidrag til livsforsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, medregnes ikke ved opgørelsen af det nævnte beløb. Dette gælder dog kun, hvis forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om beregningen og opkrævningen af afgiften. Afgiften forfalder for personer til betaling på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som 1. rate vedrø-

rende restskatter, jf. kildeskattelovens § 61, og for selskaber og foreninger m.v. på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som indkomstskatten, jf. selskabsskattelovens § 30. Betales afgiften ikke rettidigt, betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Renten tilfalder statskassen og kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afgiften og den nævnte rente kan inddrives efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, jf. kildeskattelovens afsnit VII, og af selskabsskatter, jf. selskabsskattelovens § 30. I øvrigt finder skattelovgivningens regler om pligt til at selvangive, straf for urigtig selvangivelse og klageadgang tilsvarende anvendelse på afgiftspligtige præmier m.v. efter dette stykke.

Stk. 4. Løbende udbetalinger, der bortfalder ved de forsikredes eller pensionsberettigedes død, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4, skal dog kun 70 pct. af udbetalingerne medregnes som skattepligtig indkomst.

Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningen udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

Stk. 6. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses fra tilskrivning af bonus og renter m.v.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue anvendes statsskattelovens § 12.

Stk. 8. Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., anvendes også på en forsikring eller pensionskasseordning, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 1, stk. 1, litra d, nr. 3, i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v., uanset om forsikringen eller pensionskasseordningen opfylder de almindelige betingelser i §§ 2-5. For den del af udbetalingerne, der hidrører fra indbetalinger efter denne lovs ikrafttræden, gælder bestemmelsen dog kun med tilsvarende begrænsninger, som er fastsat for adgangen til fremtidig at indbetale til en af § 7 omfattet forsikring, jf. § 7, stk. 2. Bestemmelsen gælder heller ikke udbetalinger fra en ordning, hvor der efter lovens ikrafttræden er foretaget ændringer, der ikke kan forenes med lovens almindelige regler for en sådan ordning, jf. § 31. ”

Forarbejder

Lovforslag nr. 229 af 18. februar 1992 til lov om ændring af forskellige skattelove (Formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.)

“Til § 6

Det foreslås, at de foreslåede regler om indkomst- og formueskattepligt har virkning for opsparingslignende forsikringsordninger, der oprettes den 18. februar 1992 eller senere. Ordninger, der allerede er oprettet inden lovforslagets fremsættelse, bliver derfor ikke omfattet af de foreslåede regler, idet ophævelsen af henførselsadgangen til beskatning efter § 50 dog gælder for allerede oprettede ordninger. Senere indbetalinger, der foretages til en allerede eksisterende ordning, bliver heller ikke omfattet af de foreslåede regler og ej heller senere tilvækst.

Med oprettelse sidestilles erhvervelse. Køber en person den 18. februar 1992 eller senere en forsikring, der er oprettet før denne dato, bliver vedkommende omfattet af reglerne i § 53 A. De foreslåede regler skal ikke have virkning for forsikring, der er erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, hvis den skattepligtiges rettigheder til forsikringen er overgået til den skattepligtige som følge af den tidligere ejers død efter denne dato.

(...)”

Skatterådets afgørelse af 28. august 2017 (SKM2017. 558. SR):

”Skatterådet kunne bekræfte, at det ikke ville udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis spørger opsagde sin kapitallivsforsikring (ordningen), da denne er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50. Skatterådet kunne ligeledes bekræfte, at ordningen hverken ville miste sin beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50, hvis spørgerens børn blev indsat som “second grantees” på ordningen, eller hvis spørgerens børn ved spørgerens død som følge heraf overtog det juridiske ejerskab til ordningen som “grantee”. Endelig kunne Skatterådet bekræfte, at det ikke ville udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis spørgerens børn blev indsat som “second grantees” på ordningen. Skatterådet kunne derimod ikke bekræfte, at det ikke ville udløse afgift efter boafgiftsloven, hvis spørgerens børn overtog det juridiske ejerskab til ordningen som “grantee”.

Skatterådets afgørelse af 17. december 2013 (SKM2014. 127. SR):

“Skatterådet fandt, at nogle udenlandske livsforsikringer, der var tegnet inden d. 18. februar 1992, fortsat var omfattet af den dagældende PBL § 50, hvis ejeren foretog en ændring af forsikringerne, der alene gik ud på at indsatte en anden person, end den person, der oprindeligt var indsat i forsikringsaftalen, og som forsikringen skulle tilfalde ved den længstlevende af ejeren eller dennes ægtefælles død. Ændringen blev anset for at være af testamentarisk karakter, da den alene angik, hvem der skulle arve forsikringerne, og ejerskiftet var en følge af den tidligere ejers død. Skatterådet fandt desuden, at forsikringerne fortsat var omfattet af dagældende PBL § 50, hvis ejeren indsatte eller tilbagekaldte begunstigede i forsikringernes løbetid.”

Uddrag af den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.2.3.6 “Overgangsregler”:

“Ejerskifte

Hvis en forsikring skifter ejer, betragtes det som en nytægning, medmindre ejerskiftet følger direkte af forsikringsaftalen eller af lovgivningen. Som eksempel på ejerskifte, der følger af aftalen, kan nævnes den situation, hvor forsikringstageren og den forsikrede (den, på hvis liv forsikringen er tegnet) ikke er én og samme person, og hvor det i policen er anført, at forsikringstagerens rettigheder ved dennes død overgår til den forsikrede.

Som eksempel på ejerskifte, der følger af lovgivningen, kan nævnes den situation, hvor en begunstiget ved forsikringstagerens død indtræder i dennes ret efter aftalen i kraft af reglerne i forsikringsaftaleloven (FAL) § 110.

Ved separation og skilsmisse, hvor en forsikring deles mellem de to ægtefæller, bliver forsikringstagerens del ikke omfattet af PBL § 53 A. Derimod bliver ægtefællens del omfattet, fordi ægtefællen indtræder som ejer af den del af forsikringen, der overdrages vedkommende med sædvanlige ejerbeføjelser.”